

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7CoPr/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317215513
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1317215513.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Niny Dubovskej, v spore žalobcu: Y. G. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. X, X., zastúpeného: Advokátska kancelária Katarína Babiaková s.r.o., so sídlom Fraňa Kráľa 4, Brezno, IČO: 47 246 855, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866, o určenie neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru a o náhradu funkčného platu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 16.10.2020, č.k. 7Cpr/19/2017-200, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa **z r u š u j e** a vec sa **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru a náhrady funkčného platu. Zároveň žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 31 ods. 1 písm. a) až h) a ods. 2 a 3, § 46 ods. 1 písm. c), § 51 ods. 1 a 2, § 60 ods. 1 písm. e) a § 120 zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o štátnej službe“), ust. § 70, § 74, § 141 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce (ďalej len „Zákonník práce“), ust. §151 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a článkom 21 ods. 3 písm. g) nariadenia vedúcej služobného úradu MV SR č. 23/2013 o služobnom úrade o služobnom poriadku, a vecne tým, že predmetom sporu bolo posúdenie, či žalobca závažným spôsobom porušil služobnú disciplínu, resp. či existovala na strane žalovaného taká prekážka, ktorá ospravedlňovala žalobcu, že nenastúpil na výkon štátnej služby. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že žalovaný mu neprideľoval prácu v zmysle platnej služobnej zmluvy, čo vyplýva z úradného záznamu nadriadeného žalobcu zo dňa 03.05.2017. Žalobca nekonkretizoval, ktorá uložená služobná úloha nezodpovedala opisu činnosti štátnozamestnaneckého miesta a z vykonaného dokazovanie nebolo zrejmé, v čom spočívali námietky žalobcu týkajúce sa vecného rozdielu medzi miestom riaditeľa organizačného odboru sekcie ekonomiky a miestom vedúceho oddelenia sekcie ekonomiky. V konaní pokiaľ ide o uvedené funkcie sa nepreukázal ani rozdiel vo vzťahoch podriadenosti a nadriadenosti, počtu riadených pracovníkov alebo podriadených útvarov a ani v plate. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že za týchto okolností nemohol žalobca odmietnuť plniť si základnú povinnosť štátneho zamestnanca nastúpiť na výkon štátnej služby, a vôbec nenastúpiť do práce. Skutočnosti uvádzané žalovaným ohľadne ID funkcie tiež nasvedčovali tomu, že ide o totožnú funkciu, avšak iné formálne označenie samo o sebe nie je určujúce a zmena názvu organizačného útvaru je len formálna zmena, ktorá nemôže mať priamy vplyv na zmenu hmotnoprávneho postavenia strán. Ak by žalobcove výhrady k uloženým úlohám boli aj dôvodné, mal ich riešiť odmietnutím konkrétnej služobnej úlohy. Opakovaná, dlhšiu dobu trvajúca a akceptovateľnými dôvodmi neospravedlnená neprítomnosť žalobcu v práci, napriek opakovaným výzvam žalovaného, bola podľa súdu prvej inštancie závažným porušením

služobnej disciplíny, a preto dôvodom na okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru v zmysle ust. § 51 ods. 1 zákona o štátnej službe. Žalovaný dodržal všetky ostatné zákonom vyžadované predpoklady a skončil štátnozamestnanecký pomer v súlade s ust. § 46 ods. 1 písm. c) a § 51 ods. 2 zákona o štátnej službe a ust. § 70 a § 74 Zákonníka práce. Keďže v konaní nebol zistený zákonný dôvod neplatnosti okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP a plne úspešnému žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania, keďže náhradu trov konania žalovaný nežiadal a zo spisu nebolo zrejmé, že by mu nejaké trovy vznikli.

3. Proti rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Podľa žalobcu v predchádzajúcom súdnom spore vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod spis. zn. 6Cpr/4/2012, ktorý sa týkal neplatného skončenia služobného pomeru žalobcu u žalovaného, bolo právoplatne rozhodnuté, že služobný pomer žalobcu u žalovaného na štátnozamestnaneckom mieste generálny štátny radca - vedúci štátny zamestnanec, Riaditeľ organizačného odboru sekcie ekonomiky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „MV SR“) naďalej trvá a žalovaný je povinný zaradiť žalobcu späť na toto štátnozamestnanecké miesto. Napriek tomu žalovaný dňa 03.05.2017 svojvoľne zaradil žalobcu na štátnozamestnanecké miesto „vedúci štátny zamestnanec - Vedúci oddelenia sekcie ekonomiky MV SR“, s čím žalobca opakovane ústne aj písomne nesúhlasil, pretože táto funkcia nie je totožná s jeho predchádzajúcou funkciou. Odbory a oddelenia nie sú totožné organizačné útvary MV SR, čo potvrdzuje aj základný vnútorný organizačný predpis ministerstva - Nariadenie MV SR o organizačnom poriadku MV SR č. 39/2015. Ďalej žalobca namietal, že v služobnej zmluve je uvedená funkcia riaditeľa organizačného odboru a nie vedúceho oddelenia, takáto zmena si vyžaduje zmenu v služobnej zmluve žalobcu, ktorá je možná len obojstrannou dohodou zmluvných strán o zmene služobnej zmluvy v časti „štátnozamestnanecké miesto“ podľa ust. § 31 ods. 1 a 2 zákona o štátnej službe, a nie je ju možné vykonať jednoduchým oznámením listom tak, ako to vykonal žalovaný. Taktiež nemohlo dôjsť k trvalému preloženiu žalobcu ako štátneho zamestnanca, keďže toto je možné v zmysle ust. § 35 zákona o štátnej službe len so súhlasom štátneho zamestnanca a písomným dodatkom k služobnej zmluve. Žalobca nesúhlasil s tým, že by odmietol plniť si základnú povinnosť štátneho zamestnanca nastúpiť na výkon štátnej služby, niekoľkokrát zdôvodnil svoju neprítomnosť v práci, keďže sa so žalovaným nedohodol na zmene jeho služobnej zmluvy v časti „štátnozamestnanecké miesto“ z riaditeľa odboru na vedúceho oddelenia a žalovaného vyzval, aby ho zaradil na miesto „riaditeľa odboru“. Pokiaľ takýmto miestom žalovaný nedisponoval, išlo o prekážku v práci na strane žalovaného (§ 142 Zákonníka práce), preto mal žalovaný zrealizovať ponukové konanie ohľadom iných voľných štátnozamestnaneckých miest a v prípade, že ich žalobca neprijme, ukončiť jeho služobný pomer výpoveďou pre nadbytočnosť. Žalobca poukázal o.i. na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) sp. zn. 1Cdo 217/2005 zo dňa 01.01.2015, podľa ktorého „neprítomnosť zamestnanca, ktorému zamestnávateľ neprideľoval prácu podľa pracovnej zmluvy, v zamestnaní nemožno považovať za porušenie pracovnej disciplíny, ktoré by bolo dôvodom pre skončenie pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce“. Žalobca k vzťahom nadriadenosti a podriadenosti opakovane zdôraznil, že odbory a oddelenia žalovaného nie sú totožné organizačné útvary a štátnozamestnanecké miesto Riaditeľa organizačného odboru nie je totožné so a štátnozamestnaneckým miestom Vedúceho oddelenia aj z toho dôvodu, že ide o odlišné stupne riadenia; podľa článku 2 ods. 4 v kombinácii s článkom 13 a 14 vyššie uvedeného Nariadenia MV SR, v zmysle ktorého sa odbory členia na oddelenia, pričom odbor je hierarchicky vyššie ako oddelenie, preto je riaditeľ odboru nadriadený vedúcemu oddelenia. Podľa článku 25 a 26 Nariadenia MV SR „Kompetencie riaditeľa“ ďalej platí, že riaditeľ odboru môže riadiť vedúcich oddelení, ale vedúci oddelenia nemôže riadiť iných vedúcich štátnych zamestnancov, ale len podriadených štátnych zamestnancov, zároveň má riaditeľ odboru aj širšie kompetencie ako vedúci oddelenia. Rozdiel spočíva aj v odmeňovaní, a to vo výške príplatku za riadenie, ktorý je u riaditeľa odboru vyšší, teda došlo aj k zníženiu platu žalobcu. Súd prvej inštancie svojím postupom neumožnil žalobcovi účinné a efektívne uplatňovanie jeho procesných práv, v dôsledku čoho podľa nášho názoru došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie na prvom pojednávaní dňa 11.09.2020 neuviedol svoje predbežné právne posúdenie veci, čím neumožnil žalobcovi objektívnu predvídateľnosť súdneho rozhodnutia a neumožnil mu vytvoriť priestor na prehodnotenie vlastnej

procesnej pozície s ohľadom na vecnú a efektívnu právnu argumentáciu, v dôsledku čoho došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

4. Žalovaný k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava svojich predchádzajúcich písomných a ústnych vyjadrení, súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne posúdil, rozsudok riadne odôvodnil, poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“) sp. zn. IV.ÚS 326/2012 a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

5. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného viac nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu bolo podané dôvodne.

7. Podľa ust. § 31 ods. 1 zákona o štátnej službe (účinného do 01.06.2017), zmena štátnozamestnaneckého pomeru založeného služobnou zmluvou je

- a) zmena funkcie,
- b) zmena odboru štátnej služby,
- c) zmena opisu činností štátnozamestnaneckého miesta
- d) zmena najnáročnejšej činnosti uvedenej v služobnej zmluve,
- e) zmena služobného úradu,
- f) zmena sídla služobného úradu,
- g) zmena pravidelného miesta vykonávania štátnej služby,
- h) zmena dĺžky týždenného služobného času dohodou,
- i) zaradenie štátneho zamestnanca mimo činnej štátnej služby.

8. Podľa ust. § 31 ods. 2 zákona o štátnej službe, k zmene štátnozamestnaneckého pomeru podľa odseku 1 písm. a) až h) môže dôjsť dohodou medzi štátnym zamestnancom a služobným úradom vo forme písomného dodatku k služobnej zmluve.

9. Podľa ust. § 31 ods. 3 zákona o štátnej službe, k zmene štátnozamestnaneckého pomeru podľa odseku 1 môže dôjsť jednostranne služobným úradom, len ak to ustanovuje tento zákon. Služobný úrad je povinný zmenu štátnozamestnaneckého pomeru oznámiť štátnemu zamestnancovi písomne. Písomné oznámenie o zmene štátnozamestnaneckého pomeru je dodatkom k služobnej zmluve.

10. Podľa ust. § 51 ods. 1 prvá veta zákona o štátnej službe, služobný úrad môže okamžite skončiť štátnozamestnanecký pomer štátneho zamestnanca, ak štátny zamestnanec porušil závažne služobnú disciplínu.

11. Podľa ust. § 316 ods. 1 CSP, individuálny pracovnoprávny spor na účely tohto zákona je spor medzi zamestnancom a zamestnávateľom vyplývajúci z pracovnoprávných a iných obdobných pracovných vzťahov.

12. Podľa ust. § 318 CSP, súd pri prvom procesnom úkone vo vzťahu k zamestnancovi vhodným spôsobom zamestnanca poučí o a) možnosti zastúpenia, b) jeho procesných právach a povinnostiach nielen v rozsahu všeobecnej poučovacej povinnosti, ale poučí ho aj o dôkazoch, ktoré je potrebné predložiť, o možnosti podať návrh na neodkladné opatrenie alebo zabezpečovacie opatrenie a o iných možnostiach potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie jeho práv.

13. Podľa ust. § 319 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré zamestnanec nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz; na tento účel je zamestnávateľ povinný poskytnúť súčinnosť, ak to možno od neho spravodlivo žiadať.

14. Podľa ust. § 150 ods. 2 CSP, na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

15. Vo vzťahu k odvolateľom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods.1 písm. b) CSP (súd prvej inštancie jej nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), odvolací súd uvádza, že tento odvolací dôvod je úzko prepojený s porušením práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) a s porušením práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) a k jeho naplneniu by došlo, ak by súd prvej inštancie zasiahol do Ústavou, resp. Dohovorom garantovaných práv odvolateľa, čím by mu bolo znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon (CSP) priznáva. Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu alebo inú právnu ochranu (I. ÚS 26/1994). Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach NS SR tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

16. K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a je daný odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods.1 písm. h) CSP, treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

17. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie a obsahu súdneho spisu vyplýva, že čiastočným rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č.k. 6Cpr/4/2012-84 zo dňa 20.10.2014 (ďalej len ako „rozsudok č.k. 6Cpr/4/2012-84“) súd určil, že výpoveď daná žalobcovi (z dôvodu zrušenia organizačného útvaru, ktorý žalobca riadil) je neplatná a štátnozamestnanecký pomer medzi žalobcom a žalovaným naďalej trvá. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že Personálnym rozkazom č. 413/2012 zo dňa 26.04.2012 (ďalej len ako „Personálny rozkaz č. 413/2012“) boli dňom 01.05.2012 vykonané organizačné a systematizačné zmeny v tabuľke zloženia a počtov Sekcie ekonomiky žalovaného, z prehľadu zmien v tabuľke zloženia a počtov k Personálnemu rozkazu platnej od 26.04.2012 a účinnej od 01.05.2012 konajúci súd zistil, že došlo k zmene názvu organizačného odboru na organizačné oddelenie, pričom počet miest v Sekcii ekonomiky sa nezmenil. Konajúci súd tak ustálil, že Personálnym rozkazom č. 413/2012 nebol v časti Sekcie ekonomiky takým rozhodnutím o organizačných zmenách, ktoré malo sledovať zefektívnenie práce, zmenu organizačnej štruktúry a zníženie počtu zamestnancov objektívne vyvolanú zmenou organizácie práce, fakticky došlo len k zmene označenia organizačného útvaru, ktorý žalobca riadil, ale nedošlo k jeho zrušeniu, teda nebola naplnená hmotnoprávna podmienka pre výpoveď podľa ust. § 47 ods. 1 písm. c) zákona o štátnej službe, preto konajúci súd rozhodol o neplatnosti výpovede danej žalobcovi žalovaným.

18. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislava č.k. 5CoPr/2/2015-110 zo dňa 28.02.2017 (ďalej len ako „rozsudok č.k. 5CoPr/2/2015-110“) odvolací súd odvolaním žalovaného napadnutý rozsudok č.k. 6Cpr/4/2012-84 potvrdil, v odôvodnení sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozsudku č.k. 5CoPr/2/2015-110 a doplnil, že zo spisu súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca (generálny štátny radca - riaditeľ organizačného odboru sekcie ekonomiky žalovaného), dostal dňa 27.04.2012 výpoveď od žalobcu podľa ust. § 47 písm. c) zákona o štátnej službe z dôvodu, že dňom 01.05.2012 došlo k zrušeniu organizačného odboru sekcie ekonomiky žalovaného Personálnym rozkazom č. 413/2012, z ktorého však podľa odvolacieho súdu vyplýva, že Organizačný odbor sa mení na Organizačné oddelenie,

príčom týmto opatrením sa plánovaný počet miest zamestnancov v TZP sekcie ekonomiky MV SR nemení. Dovodil, že vzhľadom k tomu, že Personálnym rozkazom č. 413/2012 prišlo len k zmene názvu organizačného odboru a nie k zmene počtu miest zamestnancov v trvalom zamestnaneckom pomere, nie je možné tento vnímať ako hmotnoprávny predpoklad na vypovedanie pracovného pomeru (§ 46 ods. 1 písm. b) zákona o štátnej službe) žalobcu žalovaným (§ 38 ods. 1 písm. a) zákona o štátnej službe), preto vypovedanie žalobcu zo štátnozamestnaneckého pomeru žalovaným v zmysle ust. § 47 písm. c) zákona o štátnej službe zo dňa 27.04.2012 je neplatné.

19. V prejednávanej veci dôvodom namietaného okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru daného žalobcovi žalovaným, bolo závažné porušenie služobnej disciplíny spočívajúce v tom, že žalobca opakovane (v dňoch uvedených v okamžitom skončení) nenastúpil na vykonávanie štátnej služby v služobnom úrade bez riadneho ospravedlnenia neprítomnosti, a to napriek žiadosti služobného úradu o bezodkladný nástup na vykonávanie štátnej služby a upozorneniu, že neospravedlnená neprítomnosť na pracovisku sa považuje za závažné porušenie služobnej disciplíny. Uvedeným konaním tak podľa žalovaného žalobca porušil povinnosti štátneho zamestnanca podľa ust. § 60 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe a podľa ust. článku 21 ods. 3 písm. g) nariadenia vedúcej služobného úradu MV SR č. 23/2013 o služobnom poriadku a neospravedlnená neprítomnosť na pracovisku sa považuje za závažné porušenie služobnej disciplíny.

20. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu a napadnutého rozhodnutia vyplýva, že na základe Služobnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 18.02.2011 vznikol medzi žalobcom a žalovaným dňom 21.02.2011 štátnozamestnanecký pomer a žalobca bol prijatý do stálej štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto Generálny štátny radca - vedúci štátny zamestnanec, Riaditeľ organizačného odboru SE MV SR (žalovaného) (ďalej aj len ako „Služobná zmluva“). V opise činností štátnozamestnaneckého miesta je uvedené organizačné začlenenie (Sekcia ekonomiky, Organizačný odbor), nadriadený vedúci štátny zamestnanec (Generálny riaditeľ SE MV SR), opis najnáročnejšej činnosti a opis ostatných činností, kvalifikačné a osobitné kvalifikačné predpoklady a vypracúvané výstupy a ich odberateľ. Personálnym rozkazom č. 413/2012 boli dňom 01.05.2012 vykonané organizačné a systematizačné zmeny v tabuľke zloženia a počtov Sekcie ekonomiky odporcu.

21. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca v priebehu konania odôvodňoval neplatnosť okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru mimo iné tým, že v nadväznosti na rozsudok č.k. 6Cpr/4/2012-84 v spojení s rozsudkom č.k. 5CoPr/2/2015-110 požiadal žalobca žalovaného o pridelenie práce v zmysle Služobnej zmluvy, následne bol so žalobcom dňa 03.05.2017 vykonaný pohovor, v rámci ktorého žalovaný určil žalobcovi vykonávanie práce vo funkcii „Vedúceho organizačného oddelenia sekcie ekonomiky MV SR“, čo žalobca odmietol. Žalobca na výkon štátnej služby nenastúpil, a to ani na základe opakovanej výzvy žalovaného s odôvodnením, že táto funkcia nie je totožná s jeho funkciou podľa Služobnej zmluvy („Riaditeľ organizačného odboru sekcie ekonomiky MV SR“), namietal rozdiely s poukazom na Personálny rozkaz č. 413/2012, že napriek rovnakému ID funkcie v systéme SAP, sú rôzne kódy funkcie (KF), klasifikácia zamestnaní (KZAM), výška príplatku za riadenie (PR), stupeň úrovne riadenia s poukazom na Nariadenie MV SR o organizačnom poriadku MV SR č. 39/2015 (odbory a oddelenia nie sú totožné organizačné útvary MV SR). Namietal, že relevantnou skutočnosťou, že k zmene došlo je, že na pohovore dňa 03.05.2017 bolo žalobcovi žalovaným predložené oznámenie o výške a zložení funkčného platu a opis činnosti štátnozamestnaneckého miesta (ktoré podľa úradného záznamu žalovaného zo dňa 03.05.2017 odmietol žalobca prevziať); na tieto listinné dôkazy sa odvolával aj žalovaný vo svojich vyjadreniach, avšak neboli ním predložené súdu prvej inštancie ako listinný dôkaz. Žalobca namietal, že zmena funkcie si vyžaduje zmenu Služobnej zmluvy podľa ust. § 31 ods. 1 a 2 zákona o štátnej službe, a nie je ju možné vykonať jednoduchým oznámením listom tak, ako to vykonal a namietal žalovaný.

22. Žalovaný k uvedenému namietal s poukazom na rozsudok č.k. 6Cpr/4/2012-84 a Personálny rozkaz č. 413/2012 (jeho Prílohu označenú ako „Prehľad zmien v tabuľke zloženia a počtov“), že podľa jedinečného ID čísla funkcie v SAP pre každé miesto u žalovaného, ID funkcie „riaditeľ odboru“ a „vedúci oddelenia“ je totožné (ID 2524), čo preukazuje, že ide o rovnaké štátnozamestnanecké miesto a že sa zmenil len názov organizačného odboru SE MV SR na organizačné oddelenie SE MV SR, pričom v súlade s ust. § 31 ods. 3 zákona o štátnej službe bolo na osobnom pohovore dňa 03.05.2017 jednostranne žalovaným žalobcovi oznámené, že Personálnym rozkazom č. 431/2012 bolo rozhodnuté o organizačných a systematizačných zmenách.

23. Súd prvej inštancie argumentáciu strán sporu vyhodnotil tak, že nie je pravdou, že by žalovaný neprideľoval žalobcovi prácu podľa Služobnej zmluvy, nadriadený žalobcu - generálny riaditeľ SE MV SR, prikázal žalobcovi, aby vykonával činnosti uvedené v úradnom zázname z 03.05.2012, ktoré zodpovedali opisu činností štátnozamestnaneckého miesta aj riaditeľa organizačného odboru. Vyhodnotil, že žalobca nekonkretizoval, ktorá uložená služobná úloha nezodpovedala opisu činností štátnozamestnaneckého miesta a ak žalobca tvrdil, že výška a zloženie funkčného platu aj opis činností štátnozamestnaneckého miesta sú odlišné od v Služobnej zmluve dohodnutých parametrov, neuviedol, v čom sa odlišovali, žalobca opis činností štátnozamestnaneckého miesta vedúceho oddelenia, proti ktorému mal výhrady, nepredložil, súdu prvej inštancie tak nebolo zrejmé, v čom spočívali výhrady žalobcu ohľadne vecného rozdielu medzi miestom riaditeľa organizačného odboru SE a miestom vedúceho oddelenia SE a dedukoval, že tento rozdiel mohol spočívať, okrem opisu činností, aj vo vzťahoch podriadenosti a nadriadenosti, počtu riadených pracovníkov alebo podriadených útvarov a aj v plate, vo vzťahu ku ktorým úvahám dospel k záveru, že vedúci oddelenia a aj riaditeľ odboru boli podľa predložených dôkazov podriadení generálnemu riaditeľovi SE a ani iný rozdiel medzi miestami nebol zrejmý, ani rozdiel vo funkčnom plate. Totožné ID funkcie tiež podľa súdu prvej inštancie nasvedčovalo totožnosti funkcií, pre posúdenie ktorej je dôležitý opis činností, ktoré má štátny zamestnanec v danej funkcii vykonávať ako aj vzťah podriadenosti a nadriadenosti v rámci vnútorných vzťahov na MV SR.

24. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne uvažoval, že pre posúdenie v konaní podstatnej skutočnosti ohľadne toho, či v prípade funkcie „Vedúceho organizačného oddelenia SE MV SR“ a „Riaditeľa organizačného odboru SE MV SR“ ide o totožné štátnozamestnanecké miesto, zvažoval ním nastolené kritéria (okrem opisu činností štátnozamestnaneckého miesta aj vzťahy podriadenosti a nadriadenosti, počet riadených pracovníkov alebo podriadených útvarov a výšku funkčného platu), avšak ním prijatý záver a dedukciu o ich totožnosti vyhodnotil odvolací súd, s prihliadnutím na odvolacie námietky žalobcu ako aj obsah spisu a vyjadrenia strán v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, ako predčasný. Ak pri vyvedení tohto skutkového záveru konštatoval súd prvej inštancie, že žalobca nekonkretizoval, ktorá uložená služobná úloha na osobnom pohovore dňa 03.05.2012 nezodpovedala opisu činností štátnozamestnaneckého miesta, neuviedol, v čom konkrétne sa parametre oboch označených funkcií mali odlišovať (výška a zloženie funkčného platu, opis činností štátnozamestnaneckého miesta) a že opis činností štátnozamestnaneckého miesta vedúceho oddelenia ani nepredložil, súd prvej inštancie nezohľadnil charakter sporu (§ 316 CSP), z neho plynúcu aplikáciu ust. § 318 a § 319 CSP (v prípade individuálnych pracovnoprávných sporov rozšírenú poučovaciu povinnosť, vrátane povinnosti poučiť zamestnanca o dôkazoch, ktoré je potrebné predložiť a vyšetrovací princíp), ako aj ust. § 150 ods. 2 CSP (vysvetľovacie a dopytovacie oprávnenie súdu) a neprihliadol v celosti a v súvislostiach na skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu.

25. Z úradného záznamu z osobného pohovoru ako aj z podania žalovaného vyplýva, že žalobca jedno vyhotovenie listín (vrátane opisu činností štátnozamestnaneckého miesta a oznámenia o výške a zložení funkčného platu štátneho zamestnanca) odmietol prevziať, teda ho ani nemohol predložiť súdu prvej inštancie, pričom ich nepredloženie pričítal súd prvej inštancie na ľarchu žalobcu. Zároveň z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný, ktorý na tieto listinné dôkazy rovnako poukazoval v rámci svojej procesnej obrany, tieto súdu prvej inštancie nepredložil. Bolo preto povinnosťou súdu prvej inštancie s poukazom na charakter sporu (individuálny pracovnoprávny spor ako spor so slabšou stranou) postupovať podľa ust. § 318 a § 319 CSP priklonením sa k vyšetrovaciemu princípu v civilnom súdnom konaní a pred prijatím záveru o totožnosti štátnozamestnaneckých miest (výhradne úvahou bez posúdenia skutočného obsahu a len poukazom na nesplnenie povinnosti žalobcu opis činností predložiť) si opis činností štátnozamestnaneckého miesta „Vedúceho organizačného oddelenia SE MV SR“ obstarat' (na ktorý účel je žalovaný ako zamestnávateľ povinný poskytnúť súčinnosť), nakoľko v svetle argumentácie žalobcu (v konaní pred súdom prvej inštancie ako aj v odvolacom konaní) je toto nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci samej. Odvolací súd poukazuje na to, že opis činností štátnozamestnaneckého miesta „Riaditeľ organizačného odboru SE MV SR“ je súčasťou súdneho spisu (č.l. 13).

26. Správna podľa odvolacieho súdu bola aj odvolacia argumentácia žalobcu, že pri posúdení skutočnosti, či ide o totožné štátnozamestnanecké miesta, je potrebné vyhodnotiť a zohľadniť aj tú argumentáciu žalobcu, že (s poukazom na Personálny rozkaz č. 413/2012, jeho Prílohu označenú ako „Prehľad zmien v tabuľke zloženia a počtov“, č.l. 64 a 64) napriek rovnakému ID funkcie, sú rôzne kódy

funkcie, klasifikácia zamestnaní, výška príplatku za riadenie (PR), výška funkčného platu ako aj stupeň úrovne riadenia (podľa Nariadenia MV SR o organizačnom poriadku MV SR č. 39/2015).

27. Ak teda súd prvej inštancie vyvodil záver o totožnosti oboch štátnozamestnaneckých miest (ako predpokladu pre z toho vyodený záver o závažnom porušení služobnej disciplíny žalovaným, ktoré bolo dôvodom pre okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru), bez zohľadnenia vyššie uvedeného, nepostupoval správne a je daný odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, a to postupom súdu prvej inštancie pri prejednaní veci, ktorý znemožnil odvolateľovi (naviac s prihliadnutím na jeho postavenie zamestnanca ako slabšej strany sporu) realizáciu jeho procesných práv v intenzite, ktorá odôvodňuje záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

28. K námietke žalobcu, že súd prvej inštancie svojim postupom neumožnil žalobcovi účinné a efektívne uplatňovanie jeho procesných práv, v dôsledku čoho podľa jeho názoru došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces tým, že na prvom pojednávaní dňa 11.09.2020 neuviedol svoje predbežné právne posúdenie veci, poukazuje odvolací súd na uznesenie NS SR z 28.12.2020, sp. zn. 2Obdo/56/2020, podľa ktorého samotné opomenutie postupu podľa ust. § 181 ods. 2 CSP zo strany súdu prvej inštancie nelimituje stranu sporu pri realizácii jej procesných práv a že súd až v samotnom rozhodnutí vo veci, a nie v rámci postupu podľa ust. § 181 ods. 2 CSP (predtým § 118 ods. 2 OSP) vyjadrí svoj definitívny právny názor týkajúci sa konkrétnej prejednávanej veci (porovnaj aj uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/3/2016 z 22.03.2017, uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/211/2013 z 13.05.2014). Z uvedeného dôvodu odvolacia námietka žalobcu týkajúca sa opomenutia postupu podľa § 181 ods. 2 CSP zo strany súdu prvej inštancie nie je vzhľadom na ďalší priebeh konania relevantná.

29. Vychádzajúc z vyššie uvedeného možno uzavrieť, že ak súd prvej inštancie bez vykonania naznačeného dokazovania (ods. 23 až 27 vyššie) vyvodil, že k okamžitému skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru došlo platne z dôvodu závažného porušenia služobnej disciplíny žalovaným (opakovaná, dlhšiu dobu trvajúca a akceptovateľnými dôvodmi neospravedlnená neprítomnosť žalobcu v práci) v súlade s ust. § 46 ods. 1 písm. c) a ust. § 51 ods. 2 zákona o štátnej službe, vec zároveň nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

30. Odvolací súd pre vylúčenie pochybností a v záujme hospodárnosti poukazuje na to, že z rozsudku č.k. 6Cpr/4/2012-84 v spojení s rozsudkom č.k. 5CoPr/2/2015-110 vyplýva, že Personálnym rozkazom č. 413/2012 boli dňom 01.05.2012 vykonané organizačné a systematizačné zmeny v tabuľke zloženia a počtov SE žalovaného, došlo k zmene názvu organizačného odbor na organizačné oddelenie, pričom sa nezmenil (neznížil) počet miest v SE, čím nebol splnený hmotnoprávny predpoklad pre platné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu u žalovaného z dôvodu jeho nadbytočnosti.

31. Uvedený záver citovaných rozhodnutí neznamená ale bez ďalšieho to, čo dovodzuje žalovaný a aj súd prvej inštancie, že Personálny rozkaz č. 413/2012 nebol v časti SE MV SR takým rozhodnutím o organizačných zmenách, ktoré by malo sledovať zmenu organizačnej štruktúry a že došlo iba k zmene označenia (názvu) organizačného útvaru, ktorý žalobca riadil, teda len o formálnu zmenu, ktorá nemôže (nemohla) mať vplyv na hmotnoprávne postavenie strán. Vo vzťahu k uvedenému, s poukazom na závery rozsudku č.k. 6Cpr/4/2012-84 v spojení s rozsudkom č.k. 5CoPr/2/2015-110, je potrebné posúdiť dôvodnosť argumentácie žalobcu spočívajúcu v tom, že rozhodnutia nekonštatujú, že o organizačnú zmenu nejde a že ani nevyvodili, či došlo k nejakým (obsahovým) zmenám a k akým ohľadom (starého) štátnozamestnaneckého miesta „Riaditeľa odboru“ a nového štátnozamestnaneckého miesta „Vedúceho oddelenia“, ale len konštatujú, že nejde o takú organizačnú zmenu, ktorá by naplnila hmotnoprávnu podmienku a zakladala (hmotnoprávny) predpoklad a možnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu výpoveďou pre nadbytočnosť.

32. Rovnako je následne v závislosti od záveru či došlo alebo nedošlo k organizačnej zmene a či ide alebo nejde o totožné štátnozamestnanecké miesta, potrebné posúdiť, či v danom prípade ide o takú zmenu štátnozamestnaneckého pomeru založeného Služobnou zmluvou „zmenou funkcie“, ktorá vyžaduje zmenu Služobnej zmluvy formou obojstrannej dohody zmluvných strán o zmene Služobnej zmluvy (§ 31 ods. 1 a 2 zákona o štátnej službe) alebo je prípustná jednostranná zmena Služobnej zmluvy (§ 31 ods. 3 zákona o štátnej službe) v časti „štátnozamestnanecké miesto“. Odvolací súd poukazuje na dikciu ust. § 31 ods. 3 zákona o štátnej službe, podľa ktorého k zmene štátnozamestnaneckého pomeru môže dôjsť jednostranne služobným úradom, len ak to ustanovuje

zákon o štátnej službe. Ide napr. o zmenu výšky funkčného platu, ktorá je upravená právnym predpisom (oznámenie o výške a zložení funkčného platu), výhradne zmena názvu služobného úradu, dočasné preloženie štátneho zamestnanca (§ 34 zákona o štátnej službe), odvolanie (§ 37 zákona o štátnej službe), vyslanie (§ 40 zákona o štátnej službe), zaradenie mimo službu (§ 42 zákona o štátnej službe) a pod.

33. Odvolací súd zároveň upriamuje pozornosť súdu prvej inštancie na podanie žalobcu zo dňa 10.08.2020 označené ako doplnenie žaloby (č.l. 164 až 167), ktorým žalobca (odlišne od žaloby) žiada zaplatenie náhrady funkčného platu za obdobie od 24.05.2017 do 23.05.2020 spolu s úrokom z omeškania, o ktorom procesnom návrhu žalobcu nebolo súdom prvej inštancie rozhodnuté (§ 139 CSP a nasl.).

34. V nadväznosti na všetko zhora uvedené, odvolací súd konštatuje, že zamietajúce napadnuté rozhodnutie nedáva podklad pokiaľ ide o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku, vrátane nároku žalobcu na náhradu funkčného platu, pre rozhodnutie odvolacím súdom, preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil vec na ďalšie konanie.

35. Odvolací súd poukazuje na princíp dvojinstančnosti, ktorým sa riadi civilné sporové konanie, vyjadrujúce vzájomnú návaznosť i prepojenosť odvolacieho konania s konaním uskutočneným pred súdom prvej inštancie. Z uvedeného plynú zásadné medze v tom, že rozhodnutiu vydanému v odvolacom konaní musí predchádzať náležité konanie pred súdom prvej inštancie, pretože až jeho naplnením sa môže vytvoriť priestor pre účinné uplatnenie účelu, ktorý zákon sleduje v prípade opravného (odvolacieho) konania. Účelom odvolacieho konania je náprava skutkových a právnych pochybení súdom prvej inštancie za predpokladu, že boli rozpoznateľne (zrozumiteľne) prezentované. K naplneniu tejto úlohy je potrebné najskôr zistiť ako súd prvej inštancie ustálil skutkový stav veci a ako ju právne posúdil. Rozhodnutie a jeho odôvodnenie je základným a bezpodmienečným objektom prieskumnej činnosti vykonávanej súdom vyššieho stupňa. Výsledky prieskumnej činnosti sú vždy reakciou na správnosť a opodstatnenosť dôvodov preskúmaného rozhodnutia vo svetle uplatnených odvolacích námietok, tzn. že preskúmané rozhodnutie musí spĺňať požiadavky zákona z hľadiska jeho odôvodnenosti (preskúmateľnosti).

36. V novom konaní bude súd prvej inštancie povinný riadiť sa právnym názorom vysloveným odvolacím súdom, ktorým je v zmysle ust. § 391 ods. 2 CSP viazaný. Jeho úlohou bude nanovo posúdiť a zaoberať sa dôvodnosťou nároku žalobcu na určenie neplatnosti okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru a náhradu funkčného platu (po posúdení a vysporiadaní sa s procesným návrhom žalobcu „Doplnenie žaloby“ zo dňa 10.08.2020). Pri meritórnom posudzovaní dôvodnosti uplatneného nároku žalobcu z individuálneho pracovnoprávneho vzťahu (§ 316 CSP) v individuálnom spore súd prvej inštancie prihliadne na osobitný charakter a režim konania ako sporu s ochranou slabšej strany (§ 316 až § 323 CSP), vrátane zásad dokazovania v konaniach s ochranou slabšej strany sporu vyplývajúce z ust. § 319 CSP. Súd prvej inštancie nové rozhodnutie odôvodní spôsobom zodpovedajúcim ust. § 220 ods. 2 CSP, t. zn. uvedie v ňom stručný a jasný výklad o tom, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa riadil pri posúdení nároku uplatnenom žalobcom, vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy; v novom rozhodnutí o veci súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov konania (§ 262 ods. 1 a § 396 ods. 3 CSP).

37. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).